

מגמת האחדות במשנתו של טבנקין

שייחס הצעיר צער רב על שאין כוחו בכתבי
כה להזמין עליות ולהעפץ בדברים על אף
חוותם ועל דיזוקם.

כאמור, פרשת האחדות והפליגות בתער-
עת הטועלים הארץ-ישראלית — פרשת גדר-
לה ורחבת היא ואין הכוונה בותה לשקוות בה
לכל רוחבה ועומקה. הנדרים ובאמת אכן
אלא בזיניו רוך מעצים, כפי שדעתו מדבריהם
הרביסים של טבנקין, נאלה שראו אור בדפוס
ומאלה סתרם ראו אור.

במיוחד עם ברוכוב
לא היה כוחו של טבנקין בכתיבת דבריהם
שנהוג ואוצר — נכתבו כדי אחרים, וגם זאת
רק בחליק ולא תמיד בכל התקופות והויזקי...
ויבוח גורלו היה לטבנקין אם ברוכוב בגושאים
שהם מכובשותה של העיינות הירושלמיות
ורק מעט־מהויזק נשאר מפנו בכתב, והוא
לבסוף נצמו, שבמציאות אחת של "טעלן"
ביזן" שהתקיפה בווינה ב-1909 רשם את
רכרי טבנקין. הנה מספר לנו בן גוריין ("יד-
בר" 16 בדצלי 1970) על ייחות שתייה לו, לבן
גורין, עם טבנקין על מחות וקשרים של הר
זרויזים לאוֹרְץ־ישראל בINUOT חיסכון של
טעלן ציון" ב-1905. מה אנו יודעים ביפוי
רות על מהותם של הוויות הות ? השנאה כל-
שהו בין כמה שיטר טבנקין (בהתואותיו) על
תוכן הוויותם שלו עם ברוכוב ושורדים מנגן

בדברי המשרתת הרובים שהושפטו ליבורו של
טUNKIN לאחר מותו, והעלותה תרומות
גנוללה לסלילת דרך חנעת הפליגות
הארץ־ישראלית ולטיפוח ערכיota והטווים:
התהויכנות העלית, והבנייה, השוויון והעורה
הזהדרית, הקיבוץ. אולם לגבי שך אחד שאף
הוא מערבי הייסוד הימיים את חנעת הופיע
עלים הארץ־ישראלית, הלא הוא האחדות תי-
טנצלית, הלקות ההפרצת ביחס לטבנקין.
וזו אפלל כאלת נבון העריצים שקי בזאת
שלהם היה מושל לפניות לא חסכו את שבט
ונעם מהヅליח דבורי ועם ותוחת בגנו על
סיפילג את הצלבנה" וכות. מבחן המתניות
ברוח זו יש שיטותיהם ذات מתח תומס־לב אם
טשומ ורוגל שנתקנסו אליו בתקף "הרטפור"
ריזונריה" מסוכנת סייטובים וטלטומים" שקי
זו להארשתה בזיכור ואם משלות היגרות
יעזרות אחריו דברים של בעלי סמכות רשי-
שית פרק האחדות והפליגות בין מושלי
ארץ־ישראל ובו עדין הסתום על המפורש,
המעורפל על המבורר, התשורת־תלהיאכון
על־פני הדינה המחוקרת, שדה שעלו בו
קוצץ ושבטים שוטים לרוב ועדין מהכח לה-
חויר הבלוי משודה, שיעזר, ינכש ויעלה

בעבודתו השוקה את האמת החיטופונית.
טבנקין עבש היטר רבות בכך ולפעמים
אף השין את מיר־שינו פל עליות טטומלים
שלל. לעותם עבר פל כך לסוד הום ול-

וגם והסתדרות פקוצוועית ובו בונן שלול, כתה-
נד וחרף במלחמותו בגדר כל פתרון טרי-
פורייאלי של הצעה היהודית מצד שני —
אוחו חלק בתנועת הפועלים היהודית שחייב
פתרון טריטוריאלי של הצעה היהודית אף-
ואו הרה מפובל לסייעתו ולזרומו : מפלגת
"טומל' ציון" המוחיבת את הפתורון הציוני,
הארץ-ישראל; הטריטוריאלייסטים המכחיז
בשם פתרון טריטוריאלי ולא-ידוקא בארץ-
ישראל; חסימאים שהיבבו את הפתרון הט-
ריטוריאלי להלכה ולהאור ומם, ובינתיים ריכ-
וז את עיקר מבטחם בפעולות הנדיות בגולת
בצורת "טיים" וכו'. במציאות זו הייתה משום
העזה רבה בהרמת נס ואהזהות בחנינות הפה-
עלים היהודית שוחגשומה בתנאים הללו
יהיא עשוי להזיראות כמפעשה שלול להוביל
להת הסולחת של טומל' ציון" מפלגה עצ-
מאות אוטונומית. ואכן במושג זה היה אג-
שיט, ובורוכב בחוכם, שבדבריהם האשימים
את פגנין שבהגשמת הצעה תסונה סכנת
חיסול של "טומל' ציון". לעומת חזש זה טען

— — — ציונים המבינים את הצורך בפעולה תישוביתת תכניתית בארץ-ישראל עליינו להשתתף בקונגרס הציוני, ויה עוד עם זה, כסוציאל-דמוקרטים עליינו להתחדש מפס לבנה אחת של כלל הפלוטיארונות היהודיים. — — זהו הדרך היחידה לעשותה כי מועל את אשר אליו אנו שואפים ציוניים ר' כסוציאל-דמוקראים. ללבת-יהיר עט' ה' (בנור), עט' כל הפלוטיארון היהודי מפס לבנה אחת — האם לך ייקרא חיסולו? (ידיש וויישער ארכעטער פאנקס' עט' 252). הרוברים האלה, ככל שהם מסתיעים, הם מביעים אמונה באפשרות האחדות הארגונית בין פעולות המקצועית והכלכלית של הפלעל ההמוני בnal, וככל שמן הוא בגולן, בין הפעולות הציוניות כשם דריש ב��פה אחת, ללא חשש של התגברות השפעת הלאי-ציונות והางאנטי-ציונות שבנטורת המאוחדרת. הוא האמין באנטראיסטים ובאריכטים של הפלעל היהודי שימנגבו ייכבשו אל העניין האגוני. אך

נשארו בכתובים ובין מה שסייע בין גורין על
כך במאמר הביל מתחילה מأد.
ובכן, בין שלוש ארבע הוגיות שהו טני
יות בוויכוח בין טבנקין ובין ברוכוב (וכי
לן ראות לציין מפורט בכתב) אחת היא הנר
געת לפינגו. אולם דברי טבנקין שנרשמו,
א证实, כדי ברוכוב רוא אוור לאחד כי-
נית רבות בקובץ "עד ידישער ארכעפעער
פונקס" שנערך בידי יעקב זורבל חוזא כ-
שנת 1927 בווארשא. על דברים אלה שראו
אור בקובץ הביל העיר טבנקין שכן הם מ-
דייקיות לדבריו — כמה הנדרות המייחסות
לו אכן מתאימות לדוחות בתוקפה והיה כי-
פי שהוא ווכרן. אולם בדוק כל — תואמים
הברכים אם יזרום נס.

ניגע הפעם בשאלת אהודהה של תבונת תר' מועלם ההודית בנויה על ריקע המציאות של הימים והם. טבנקי תעב או את אהודהה של תבונת הפעלים היהודיים. והוא אומר:
זואסחה בפייזלו של הפלוטרין היהודי טוטלה על אורה קברצת פעילים סופרים ש- היוזמה את הוועד המרכזי של הבוגר, היא שהזיאיה מסורות תנאות הפעלים את החז'נים הצעיאלייטים החשובים אחרהן היא שאליצה אוותם להקים לעצם סטלוות נבר' לוח חדשת מרכז הבוגר הוא שנחגג בר' חוב היהודי את הבוגר להקים סטלוות נבדלות בלבד כל סכוך פטלוות. עתה התעורר רצון עד בקרוב והמנוגים להתחאה. ייבנו להם החז'נים אורטיקאים את מבצריים העיוניים כאנט נפצעם, ואולם בחירם מהוות הפלוטרין מבחנה אחת בלבד, מלוד, היהת לנו סטלוות לחומת אחת ולא קברצות ספרדיות מתי' קוטסות בינוין לבין עצמן. "עדן יידישער ארכנטער פונסס", עמ' 188).

בבידקה הממציאות הקונקרטניות של תנועת הפעלים היהודייה בغالיה בימי המהו — יש בדברים אלה מן העזה המפתיעת חנוגות הפעלים היהודייה והוא זו מופצת ושולפת מצד אחר ה"בודר" שבחוויז'ן אירח את הפולקלור הפוליטי עם הפעולה המקצועית, כלור-ה-יום צוירני שבסה, גם מפלגה פוליטית

תלות של הפעלים בארץ ביחס לשימוש בכוכ-
רי קפאי". הוויכוח הוה חור ונשנה בהעידה
הועלית השלישית של ברית "פעלי ציון"
שהתקיימה בוינה באוגוסט 1911 בין נציגי
הברית ובין ציריו "פעלי ציון" מארכ'-
ישראל בזיגרויו ובונצבי. טבנקין שהת
ציר בועידה זו מטעם "פעלי ציון" ברוסיה
חטאף בעין לו לדעתם של ציריו ארץ-
ישראל ויחד אחות ללחם לעצמותה ולאי תי-
לוות של קפאי" בברית העולמית. בסיסם
נקבלת בועידה הדעת נציג הברית העור-
למית בניגוד לדעתם של ציריו ארץ-ישראל.
בשלוח 1912 החילה קפאי" בפעולתה בא-
רצ' עם פריחה "ஸְרָדַד הַבּוֹדָה" של "פעלי
ציון" שמנallow היה דוד בלוך שנשלח במיזוח
לשם כדי עז' הברית השולמית טבנקין גם
בבאו לארכ' המשיך לחבוש את עצמותה
ואיר תולה של קפאי" במוסדות ה"ברית".
סיפור זה הסופר בפיירות יתר באחת מהרצאות
חיז' של טבנקין, טנרטן ראו אוור מסתים ב-
מטפחים אלה: "... — בחור כל הסכום
כיס ואלה געלתי מתוד שורות 'פעלי
ציון'. היה אמרות עלי טנאי חבר בברית
השלמית של י'פעלי ציון ואילו בארכ' איבני
חבר במלנה. גם אותו הכניסו בכת של hei
יבלחידטוטיים מסום שאט רעון הא'
פוטרונות על הפעלים בארכ' לא כל כד
עשיתי יחד עם פעלי ציון".

מלבד בנושא זה היו גושאים נוספים שע-
בתם תוך הדשות הלווקות גם בתוך "פעלי
ציון" בארכ' העיקרי שבתוכם ביתם לסתוכות
ולהיקף פשלתו של ההסתדרות החקלאית,
שקרו או ביהודה, בשומרון ובגליל. טבנקין
ואתו ד' בזיגרויו ו匝חק נציגי חבריהם
את הרחבה סטוכות ופעולתו של הסתדרות
יית החקלאות על חשבון צמצום הסטוכות
והפעלה של המפלגות ("פעלי ציון" ו"הפועל ה-
צעיר") התנגדו להרחבת זו וחדו חשש לצמ'
צום סטוכות והיקף פעלתו של המפלגות
בענין זה אומר טבנקין באחת מהרצאותיו
(מן הנטנוגרטה):

גם אם לא ייבשו, ורק שיוכבשו — עניין זה
אחוות הפעלת והוא עד כשלעצמם, בזכות
קיומו מבוע בו בעצמו, אך מעטים מהוות תנאי
לו — חותש הדעת, חותש הביטוי וחותש הפ-
עלות האישית והכיבורית בטסנוגראט המאר-
חות, שכן אין חותש זה אין חיים ואין אויר
לנסימת תפיסה זו את האחוות הפעלית
— דומה שביקורת נשארה תפיסתו של טבב-
ליון לאורך כל השנים הבאות גם בארץ.

פעלי ציון והקאדי
וירסתה המקבלת, המכמת רשמית, בהיס-
טוינגרטה של תנועת הפעולות הארכ'ישרא-
אלית היא טבנקין, בבוואר לארכ' לא ובטרוף
לטפלות "פעלי ציון" שבת חיה חבר בחויל.
בן-גוריון במאמרו הגיל מעיד טבנקין כי
בואו לארכ' "נכנו מבון לפלעל ציון", באחת
האסיפות הוא הציע הדעת שלא נתקבלת על
דעת חברי והוא עוזב את המפלגה ונפטר
בלבוי מפלגתיים... ("דבר" ה-16 ביולי
1971) מדברים אלה אין אנחנו יודעים ממי
ההצעה שהצעיז טבנקין ולא נתקבלת, מתי ור'
ארפה ועל מה דנה אותה אספה וכדומה פר'
טימ' שכדי היה לדעתם ולו רק למגן חיווק
אמינויהם... סיפורו של טבנקין בפרשתו זו
הוא קצת אחר. משום קוצר הירעה הכרחי ל-
קדר את המספר באירועים בהרצאותיו של
טבנקין. ומשמעות שתית, בקיצורו, כך ויה:
"קופת פעלי ארץ ישראל" (קפאי") היהת
קרן פעולם עצמאיות שנוצרה עלי הברית
העלומית של "פעלי ציון" לעזרה הפעולים
היהודים בארכ' ישראל. על אויף פעלתה של
הקרן ועל היחסים שבינה לבין הפעולים כי
ארץ הגלילו חילוקי דעתה בתוך "פעלי
ציון". אנשי חברית העולמית של "פעלי
ציון", ברוכוב, קלנסקי ואחריהם, היו בדעת
שתכנית פעלמה ותקבילה של קפאי" צרי
כיס להיקבע עלי הברית הפלומית של "פע-
לי ציון" בחחבותם עם חותם ועתם של
מוסדות "פעלי ציון" בארץ ואילו נציגי

"פעלי ציון" שבארץ תבעו אוטונומיה ואי-

ראשון, הבהיר שיש בו יותר ממציאות בלבד, יותר מסוציאליום בלבד, תbagי שכוחו יוכל מעמד השוברים העברי להיות ברבות הימים לעםינו"ם. ("דברים" ברק א' עמ' 10).

מן הדברים ואלה וכן הדברים שתשטעט טבנקין לאחר מכן מסתבר שאוותה אחת הדת המודגשת ברכבי טבנקין הרבה פנים לה, ר' מן הראי לעמוד על כל אחד מהם.

הן האחד הוא בתחום הסוציאלי. משמעו — אותו ערך עליון שינו לאחדות מותגתו בתוכו הסוציאלי ובתקידים אשר ביסודה, במיליט אחרות: האחדות הריעוניות או הפו"ר לישות יש לה צידוק אם היא מתבססת על אחירות שבחים, בתאי חיים, באורת חיים, אם היא מושתת על יסודות העבודה, חזון שוויון האדם ושוויון תבאי חייו, משמע — אחירות מעדרית. עוד בזעידה היוסר של "אחדות העבודה" מפרש טבנקין את מושג "אחדות העבודה" כ"אחדות על יסוד העבודה והעבודה כיסוד של אחירות". תפיסת כזו את של המושג א'ードת אחירות הנובעת מפובדת האחירות שבחים וצמודה לה — היהנה נהי' לתה של "אחדות העבודה" המקורית מרא' שינה, ומפנה הונחה גם להסודות העור בדים וגם לטפלות הפעולות שלאחר מכון עד היום הוות.

גם ברל צאנסון העיד את רעיון האיחוד על בסיס האחירות שבחים. באותו ועדת היסוד של "אחדות העבודה" אמר:

"הריצו לאחדות העבודה בסודו — מכו' זו באחדות שבחים, באחדות העבודה המורשת, האמיתית שבטעודם. בחיים, כי אמת-הדים, בכאןם, בעזירם ובכשיים, בנחומם — הבנו חטיבה אחת: הפעול העברי בארץ". (כתביהם ברק א' עמ' 105).

גם אותו נתג או החלטות, המגדירות את ההסודות, ואת המפלגות הפעוליות שבת' תחופת, כארגוני הכללים בתוכת אנשים שעבריים "החיים על גיינט מבלי לנצל עבודה ולחתם", נבעות מאותו מדור האחירות הסוציאלית הפעוליה בנסיבות של תנעת הפעול ליט ומן התפקידים שבפניהם הועמדת.

— — — אני מפחדם לא יצאתי ממלגמה שפְּתַלְיִ צִוָּה. מ-1903 עד היום היריחו חבר בפלגתו יפעלי ציויך ולמפלגות שהמשיכו אותה. אבל לא נמנשתי לחוגות אלה שפהה להם יהס מגיביל את סגנות הסתדרות (ה' חקלאית) ותקידית, אותו יהס שהובא עד מוגלה..."

סתבר טבנקין "צורך" אל היבלווי מפלגתיים" גם מושם הדוחות אחים במחלמי הם להרחבת המפלגות וஸגנות הפעולה של החסודות והחקלאית שלא תעטמאם בפושלה המקצועית בלבד אלא שתקיף בפועלה את כל התקידים והפעולות של האופעלים בתרור שcaledה שהם: עבדה, גנבה, בריאות, קליטת עלייה, תרבות, עזה הדודית וכו'. וחוץ — מיל הממצאים של מרבית נציגי המפלגות דענו בתחום זה ניגנת לטיסות תמציתו כ"בריך בזעידה והסודות הפעולים החקלאים כפברואר 1919 בפתח-תקה :

— — — מטרונו אחת: עם שבד עברי, בהתאם למטרתו זו בונים אנו עתה את כל ע"ז בודתנו: המקצועית, התהוישוביית, המדינית והחברותית ואין אנו יודעים אוין מהן כדי פת החסודות המקצועית שמאחרת את כל פעולי המפעלים, באשר הם פועלם,isia ה"ס סוד לכל פבדתנו הפיזוריות ואין לשיט נובל לפבדתנו, בשום שטח של פעולה ציבורית אין עליה שם מרווח אחרות מלבד המסדר ה-עלין האחד המאחד את כל ענייני העבודה; בארץ. (קובץ "אחדות העבודה", תרעיט); "דברים" ברק א' עמ' 476).

אחדות-פעולים ומשמעו
טבנקין היה אחד מתששה שחחטו על מציע האיחוד של ל"סודה כמה "אחדות העבודה". בחזיעת היסוד של "אחדות העבודה" נשא טבנקין את המשא הפרוגרטיס של המאחדות מעמד העובדים בארץ ישראל — "אחדות העבודה". בחרצתה זו העלה טבנקין את ה"אחדות הפעולית לארץ עליון":
אחדות מעמד הפעולים בארץ הוא תנאי

סמל בה חלק. וזה קרא:

"אני מדבר בינוים כאחד מאנשי התנועה הסוציאל-האזרחי והוציאתי שנות לדבר אחד: לטוח פועלני יזרדי, וחושש אני שמא יפונת כל דבר סתום החודש הזה להתחזקתו הוגאת בינוים ובינוינו. — — — (העם, הארץ, תנועת הפרע עלם וקורותיהם לכמם. אולם איזהם הם וקורותיהם לכמם?) בנטולנה האחת, הנאבקת, הנלחמת כי חוכת, בפטם. — — — אני מאמין באפשרות שלפטה, שהבריחי הוא האיחוד בין השותה'ץ ובין מפלגות פועלן ארץ ישראל. הוא היה אפשרי, והוא אפשרי גם כיזם והוא מוכרתתו לקומם". (ברדיבי הטליות" עמי 217-220).

tabnukim החמיד באפשרותו באמצעות התיאר חד הפליטים עם השותה'ץ ובחבריו הדר נספער כל השניהם. גם האיחוד עם מפלגת השותה'ץ עם ישודה של "סאלנת הפליטים האזרחיות" ב-1948 לא היה לסת' יצירות "אלטרוטיביה" שפיטולות לא היה אותה ולא האמן בת, אלא כשלב לאחדו הכלול.

התנדוזות בתקופת טסווית הקמת המג'ן ורק בין "אהודות האזרחה" ובין "טאאי" הייתה בעירה מיטומה שפלתוחילה נבנתה ותערך כימעריך וגוני" ולא כמשוד כלול, על כן תבע, תפרק ויעודד הקמת המשרד של מפלגת העבו' דה עם מפ"ס והמשיך לתבוצ'ת מהם את האיחוד הכלול הפלם.

שיטות או שיטוק?

מן המן השני, קשור אליו וnobcu מפנה באו"ן טבאי, המן הפליטי שעניינו הוא אהדות רעיון רעיון פוליטית ולא אידיאות רעיונות פוליטיות אהדות שכואה אינה מחייבת בתכיה רוח "שפת אהת ודברים אהדים". עצם פיבטו של אהודה, ביחסו של ורים בני מוצא, הינך ואננו שונים מהיבט את היחס התהוו בפאוטה בכל פורחות ואוות העיטות התהוו בין כל הנוגעים. אהודה אליבא דסבוקין אינה אסורת מרות שלפונת של רעת אהות על פניו והדרות אהודה אלה החריה מתחודה למיטובי המשותף שקיים בעז' ושיתוף טבשי באחיה ריזת ובגעת על יסוד המשותף הזה.

מן שני — אהדות כוללת שמקיפה את כל הלהבות והגבורים שבמטגרת הציינית-האר"ץ-ציילסיטית. סבוקין השליט עט אהדות תל-קוות רק בלית-ברית אף הייב תפס את היר אהדות הכוללת. בדיניות שהתקיימו בסוף שנות העשרים על אהודה של "אהודה הגז'" בזיהה עם "הטועל הבער" חז'ר סבוקין על השיטו מסכבר הימאים בדינום בזיהה'פ של "אהודות האבודה" ששאללה זו אמר:

" — — ציריך שהטהוא ומון (על האיז'ה) יוזל להוות רק עם "הטועל הצער" — — האזוז עם "הטועל הצער" איננו פסל, אבל לא רק אהו, ציריך להזכיר את הרבר לציבור (הטועלים)". (מתוך פרושו כל, לא חריך, שטובר בארכון העבדה). היפות אהודה הכוללת נוגבשה ונוגת. פקחת והרבה בתקופת מלחמת מואר' תורה לגבי "הטומר הצער" עם עלייתו כי בוח פוליטי, ולגבי "טוליצ'ין טבאיל" לאו' ור הצעירותם להסתדרות הציונית וכל ה' סטטוטו פון. בכל הווייהים והילוקי התפירות בזאלות שונות ראת סבוקין את "השורי" פר הצער" על כל תחומיות וטיטוטין חלק אורבני הקשור ב"אהודה גורלויה", ורק גבורה וגדירותה, משומן מלה, אחריהם. היה שטחתי קבוע בכל כינוסה ומטבוחה של חמוץ "הטומר הצער" בנטגרת הקיבו' ציה' הפליטית ותפס את שבטו אהודה בתכירות "אהודה גורלויה" זה, חציון במושב מזגגה אהת של הקיבוץ הארץ שנטקימה בשטח' הפליט באפריל 1942, אותה פועזה שפההה להבריע בדבר יסודה של "טפלוגת פיטלים — הטומר הצער" לשם "התמודד" זה. (מצבע לשון שהייה שנור בטבעה וב' פ' הפליטים בדינן) פניות בתוך תנועת הפליטים. סבוקין ראת סכינה מדולה ביזה'ת' מודדות' מטען זו וואף על פיו שבטאטאי של א' כבר ניכבו בקיעים רצינאים שלאותר טני' חיטם הביאו לפלוגת, עדין קרויה סבוקין לתגבורות נסימת שאף השותה'ץ עשוי לי'

24 גזיני מפא"י בוגוד הפעול נגד 21, שכלו' גם את גזיני סיטה בנטקלה הגעת הרוב. השאלה והעבירה להכרעת מועצת ההסתדרות נ"א שחתקימת בטאריס-אטפריל 1944. והנה במשמעות זו, שנערכה בסך הכל חדש אחד לאחר חתימת תווועחים, נתקלה הח"לisha שונה מזו שנתקלה בוגוד הפעול —

שונת, אבל לא מוגרת, לא לדעת הרוב של טפא"י ולא לדעת המיעוט שבה, אלא מוסכם על שני חלקים טפא"י דאג, אותה החלשה יישחה את כוחה של ממשלה ההסתדרות בكونגרס הפעולים הבינ-לאומי ל תבעות | את חסינות הקונגרס בידרישות המדיניות של החגינה האזינוית" שכללו בין היתר את הר"ר רישת להגשות "תכנית בילטמור" מוביל לו ווחר על התביבה מתונות הפעולים הבין-לאומיות את תמייתה בימלחמה נגד כל המטרות של הולוקה וקייזר בשחתה של הארץ והזרת גבולותיה.

פרשת זו מביאה בתכליות את הבדל תי-סדי שבין אחוות על יסוד מורת שלטונית ובין אחוות על יסוד של שיתוף ורzon טוב בישיבת הוועד הפעול של ההסתדרות ניצחון האחוות מסוג המורות השלטונית, נצחון ש-פילג באופן הפגני את טפא"י לשני מחנות ירייכים ומנגדים, פילוג שבוחאי ורם משוזן להחרת היחסים שחו או מהווים בלבד היכי, ואילו במשמעות ההסתדרות גברות, לפ-חות בסעיף המהני, האחוות שביסודה המכ-שותף וויזון הטוב, וטפא"י יכולת התאהודה בתגובה על החלטה אחת, החלטה שביסודה את הרzon המשותף של התנועה: גם מדינה

יהודית אבל גם נגד חילוק הארץ. טבוקין לא השחתה בזעקה כפר ויתקין שסימנה את הדרך לפילוגה של טפא"י, כי דיזנים פנויים שלפניהם וצדיה זו נשארו כי סטוגרמה דברי הנפקתו לאירוע השתתפותו בזעקה זו. והוא אמר:

" — — — פירוד הוא טירוף דעת. מי עושה את הפירוד? כלנו עושים את הפירוד. אנו רוצים בכוח יהוי, האם נשיג את זה ע"י כך שנחיה מפלגה שטאלן? אנו רוצים בה"

אחד מנאממי של טבוקין שראו אויר ב-טס בצוותם אמר, הוכתר בשם "שיטוף או שלטון" — בחרת סמלית שבה לציין شيء דרכם טנגראות למימוש האחוות הפעולית. שתי דוגמאות מחולותיה של תנועת הפו"ר: עלים הארץ ישראלית יתחשו את הדבר: א. יוזע והויטה הנורא על עצמת הועדה המלכיתית הבריטית בשנת 1937 לחילוק הארץ. בתוך תנועת הפעולים בוארץ, וגם ב-טפא"י היו חלקים דעות בין אסידים נלהבים של האגודה לבן מתנדרים קיזונאים, הויר כוח הפנימי היה מך, אולם בטעות של דבר השכילה טפא"י דאו לתגנית לדי נסחota מס' חמוץ מהפרת, שאיפשרה את המשך הקיום המשותף והפעולה והמסותפת. החוויה לפני צי המושומי באה או על שכירה בצוותה כשר לה ומטוללה: נס' שלמות החבוצה נשורה, נס' דעתת ההולטה גזמה הוכחה חד ומוקצה. טבוקין פצמו שירה פרואסי השוללים את חבינת החקיקות, אך גם מן החווירות הבלתי נלאים להחלטה מושחתת ולהמשך פעולתה מושחתת אמם "זכתה" למינה הגונה של בקר רות על "פסרנות" ו"ויתוריות" וכדומה אך בסופו של דבר — דרך השיטוף הזאת הוכחה מכונה.

ב. אותו ויכוח בזורה שווה חזק ונשנה ב-1944. אך מזאתו הוי שנות בחור ר"י וזה מון קזר ביה. היה זה הוינו בטפא"י שלפני פילוגה מסביב ל"תכנית בילטמור". ור' מה זה צץ בוגוד הפעול של ההסתדרות (פברואר 1944) לרجل קונגראס ביז"לאמי של האיגודים המקצועיים מאזרחות המזרב וمبرית המתוגות שפمد להתקיים בלוויון לשם "סוד אינטנסיביל מקצועני" מאוחר. בדיון על הרכבת הממשלה החתמה וויכוח ב-בר והוראות שיינגןו למשלחת בקשר להר פעה ותבירוותה פאת הקונגרס. חבירו סיפה ב-שנידין הוי או בחד טפא"י, לחמו להר פעה משחתה ומולכת של כל חלק והס' הדרות על יסוד מוסכם, ואילו הרוב בטפא"י דרש להוראות למשלחת להעלות בפני הקונגרס את "תכנית בילטמור". ברוב פטן של

אות ועתים אחרתן אין ספק שהשתנות או רשות אף הן תורמות את תרומתו לכיוון זה או אחר. ויס להסוך ולהגדיש: אף האיחוד החדש (ספלוגת העבודה) ממדת הצלחתו תחיה תלויה, בין היתר, ב מידת התגברותה של אסכולת האחדות, שביסודה השיתות על פניה אסכולת האחדות, שביסודה היא טרונות השלטונית.

וכאשר פרץ פילוגה של מפלגת פועלי ארץ ישראל ב-1944 אמר טבנקין באחד מבני אופיו:

" — — — המסננות המפלגתיות הקיימות התקפזו, לא מסיבות ארגוניות אלא מתוך התקשחות גדרה בין שיתוף ושליטה, בין הכרעת מין ושםאל ואחדות. אותו ההרבס של תרבות הפוליטי המפלגתי שחתה — איננו ולא יהיה פוד. בתיקות המעבר לאחדות ציוני-סוציאליסטי, פוליטי מפלגתי אחד, שאנו נאמנים לו וסואים אליו אין דוד חורה לזרות מפלגתיות שלא יוכל לאחד בתוכן את הפעלים ולא יוכל להפעיל בחמו כן את המוני הבלתי פעילים ולחpullות את התנועה כולה לשליחות". ("בדרכיו השלידיות" עמ' 168).

הו אלה דברי שאיפה ואמונה כאחד. האם גם המעדן ואחר כך האיחוד שבספלוגה עז בודה על פי החלטות ובנטראלייטות של רwidת כפר ויתקין? היכול היה לקום על ידו תחולות אלה?

הمعدן בין מפא"ר ואחוות העבודה" שביקש עקבותיו בא האיחוד המשולש שבמסגרת ספלוגת העבודה ולאחר בכך המעדן שבין ספלוגת העבודה עם מפא"ם, והוא מהלך חדש בדרך שאינה "חוורה לזרות מפלגתיות שלא יכול לאחד בתוכן" וכור וגור, מהלך שאלו שמי ולול קיומה טבנקין. אולם גם מהלך זה טרם הגיע לשלהמו המלאה גם משומש כי מפא"ם והקליט מרפי (הרשיימה הסמלכית תית') טרם התחלבו בו להליכת קראתאי אי-חד מללא וגם משומש שעדרין אין בטחון שامي נס צוותה התגנזה בדרך לשליחותה.

אליבא דטבנקין, כל איחוד מסגרות דרש

עפהה — — הגנה עצמית, קיבוץ פתוח, קואופרטיב שרכושה נתן לכל עובדייה, או ריגד מקצועי המעלת את הפעול והפשוט, או ריגד אלוי יש לנו סיכוי לקבל רוב בין פעול הארץ ישראל. האם ע"י פירוד נגי' לך ? מרכז שמאל שטוחן לו ברל בצלנסון, בר גוריון, דגנית ובגע, הקואופרטיבים, האם הוא מקרב את ההגונגה הארץ-ישראלית הפעולית על אלה שיבאו ? — — האם בפירוד יש حقה להגונגה ? אני צריך לה' יות סטודף להשתתק בוזה. אני אומר: לא השתחפות ברע. בפלוגה המפלגה אינני מדרן להשתתקת. הכרחית מלחמת פרינציפיאלית על מפלגה אחת הפתוחה לזרמים ולדרשות שמי' דין מתמוד לנען של שאלות תניע לאחדות".

"ערוף דעתך" זה שבפילוג — כיצד גינויו אליו ?

ונירסת הרצות השגורה ואשר טופחת בשקדה בעבר ובוחנים מסויימים מטופחת עד היום ותידיה נשמעות גם לאחר מותו של טבנקין מטילה בפסקנות את כל האשמה על ג' אוח. אך טרם נקבע המחק האובייקטיבי הבלתי משוחרר בנושא אחדות ופילוג בחגור עת הפעלים הארץ-ישראלית בכלל ובפלוגה זה של שנות הי"ד-40 בפרט. אמן קשה להניח שמי' מחקר כזה יגיא לאובייקטיביות מוח' לסת אבל לפחות היה מבחן קצץ את הפסקנות היפותיה השגורה בנושא זה.

שי אסכולות מתבגרות אם להמשיך בפרשא זו, לא חיה מוגום לומר שאילו נספחה של מפא"י ב-1944 וה' איחוד חדש ב-1968-1969 יסודם באירוע הבדול-ל-גבוי פירוש מושג האחדות. הרצון להשליט את האחדות בכוח המרות השלטונית הימ' אוד מגורמי הפלוג הראשים ב-1944 ואילו הרצון לאחדות פוליטית על יסוד שיתוף ספלוגה וזען טוב ה' אחד מגורמי האחדות הראשים בשנות 1968. שתי אסכולות ה' נאבקות ומתבגרות בינהן, עתים נברת ה'

24 נציגי מפא"י בזועם הופיעו נגד 21, שכלו גם את נציגי סיעת ב' נתקבלה הצעת הרוב. השאללה והעבורה להכרעת מועצת ההסתדרות נזיהה שהתקיימה במארטס-אפריל 1944. הנה בMOVEDZA זה, שנערכה בסך הכל וחודש אחד לאחר החלטת הוועזה¹⁶, נתקבלה החלטה שונת מזו שנקבלת בזועם הופיע — עלת שונת מזו שנקבלת בזועם הופיע — שונה, אבל לא מוגדרת, לא לדעת הרוב של שונא, מפא"י ולא לדעת המיעוט שב' אלא מוסכמת מפא"י והליך מפא"י דואן. אולם והחלטה על שני החלטה הפועלות בהיויאלאומי לחייב את ייפתח את כוחה של ממשלה ההסתדרות בקונגרס הפעילים הבינויאלאומי בידרישות המדיניות של הסיליה מפא"י ידא להגוי לדי נסחנה משוריחת מהאפשרה, שאטשרה את המשך קיומם המשותף והפעולה המשותפת והחוירה למשוריה המשותף באנו או פל שכחה בזורה כהרי רת על "פְּסָרְנוֹת" ו"רוּתְוֹרִים" וכדומה אן בסומו של דבר — דרך השיטוף הזואת הוכחה לנובנות.

פרשׂה זו מבליטה בתכלית את הבדל הירידתי שבין אהדות על יסוד מרות שלטונית ובין אהדות על יסוד של שיחוך ורצון טוב. בישיבת הוועד הופיע של ההסתדרות נצחה האחדות מאוגן המרות השלטונית, נבחנו ש' פילב באופן הפגנתי את מפא"י לשני מתחנות ירידים ומנגדים, פילוג שבוזאי תרם משווה להחרמת היהיסטים שחו איז מתחווים בלבד, היכי, ואילו בMOVEDZA הסתדרות גברת, לפה חות בסעיף המדיני, האחדות שביסודה חמי שוחף והרצון הטוב, ומפא"י כולה התאחדה בהצעתה על ההחלטה אחת, החלטה שביסטה את הרצון המשותף של התנועה: גם מדרינה

יהודית אבל גם נגד הולוקט וארץ. טבקין לא השתקף בזועם כבר ויתקיין שסימנה את הדרך לפילוגה של מפא"י. כי דיזנים פנימיים שלפני ויעידה זו נשאו בו סטנוגרפיה דברי הנתקחו לאריהשתתפותו בזועם וזה. והוא אמר:

" — — פירוד הוא טירוף דעתך. מי עושה את הפרירוד? כולנו עושים את הפרירוד. אנו רוצחים בכוח יהדי, ואם נשיג את זה עלייך שנחיה מפלגת שמאל? אנו רוצחים בול-

עלים הארץ ישראליות ימחישו את הדבר: אוד מנאומי של טבקין שרוא או ר' טוס בזורת מסמר, והזכר בסמ"ח ייחו או שלטן" — כותרת סמלית שבאה לציין שתי דרכיהם מנוגדות למימוש האוחdot הפועלות. שתי דוגמאות ממלודות של חנחות השר:

א. ידוע הoxicת הנדרול על יצעת הוועדה הממלכתית הבריטית בسنة 1937 לחוקת הארץ. בתחום תעשיית הפעלים בארץ, וגם כי מפא"י היה חלק דשות בין חסידי נלחבים של הצעה לבני מתנדרים קצוניים, הוויה כה הפונייה היה מר, אולם בסופו של דבר הסיליה מפא"י ידא להגוי לדי נסחנה משוריחת מהאפשרה, שאטשרה את המשך קיומם המשותף והפעולה המשותפת והחוירה למשוריה המשותף באנו או פל שכחה בזורה כהרי רת על "פְּסָרְנוֹת" ו"רוּתְוֹרִים" וכדומה אן בסומו של דבר — דרך השיטוף הזואת הוכחה לנובנות.

ב. אווח ויכוח בזורה שונה חור ונשנה ב-1944. אך תזאתו הי' שנות בחוץ ר' וו' ומן קדר ביחס. היה זה הoxicתו במפא"י שלפני פילוגה טביב' ל'תכנית בלטמור'. ורי' מה זה צץ בזועם הופיע של ההסתדרות (פברואר 1944) לרצל קונגסן ביזילאלמי של האיגודים המ鹺זועים מארחות המערוב וمبرית המותצות שעד להחקים בלבנון לסתם יסוד אינטרגיזול פקגוצי פאווז. בדין על הרכב הממשלה התפחח ויכוח בר בר התעוראות שייגנוו לממשלה בקשר לזרע פעה ותביעותיה מאית הקונגרס. חביר סיפה בשפדיין הי' או בחוץ מפא"י, לחצ' לזרע פעה משותפת ומולכדה של כל חלק והארה מדרות על יסוד מוסכם, ואילו הרוב במפא"י דרש להורות למשחתה להעלווה בעני הconi נרס את יתכנית בלטמור. ברוב קטן של

אתם ועתים האחורה. אין ספק שהשפעות איר-
שיוט אף הן חורשות את הרטמן לכיוון זה
או אחר. ויש להזכיר ולהזכיר: אף האחד
החדש (טפלנות העבודה) מידת הבלחו
מתהית תחילה, בין היתר, ב מידת התגברותה
של אסכולת האחורה, שביסודה השיתוף,
על פניו אסכולת האחירות, שביסודה ה-
מורת השלטונית.

וכאשר פרץ פילוג של טפלנות פועלן אי-
רע ישראל ב-1944 אמר טבנקין באחד מ-
אומיו:

" — — — המנסרות המפלגתיות הק-
יימות והתקפות, לא מסיבות ארגוניות אלא
מוחק התרבות בין שיחוף ושלטונות,
בין התרבות ימיון וסמאלי ואיחודו. אותו הדר-
כב של הארגון הפוליטי המפלגתי שחה —
איןנו ולא יהיה עד. בתקופת המעבר לאי-
חד ציינר-סובייליטי, פוליטי טפלגנו אוח-
שאנו מאינגים בו וסואנים אליו אין זו
חויה לזרות מפלגתיות שלא יכולו לאו
בחוקן את הפעלים ולא יכולו להפעיל בחו-
ן את המוני הבלתי פעילים ולהעלות את
התנועה כולה לשלהזותה". ("בדרכיו הגלי-
חות" עמ' 169).

הרי אלה דברי שאיפה ואמונה כאהד. האם
كم המערך ואחר כך האחד שטפלנות העז-
בדה על-פי התרבות הצנתרליסטיות של
עדית כפר ויתקין? ויכול היה לקום על ר-
סוד ההצלחות אלה?

המיער בין מפא"י וראחדות העבודה" שב-
עקבותיו בא האחד שטפלנות שכטגורית
טפלנות העבודה ולאחר מכן המיער שבין
טפלנות העבודה עם מפא"ם, והוא מהלך חדש
בדרכו שאינה "חויה לזרות מפלגתיות שלא
יכלו לאחד בתוכן" וככ' גור, מהלך שאינו
שאף ولو קיווה טבנקין. אולם גם מהלך זה
טרם הגיע לשפטומו המלאה גם ממשום כי
מפא"ם וחיליקם מפא"י ("הרשים הממלכ-
ית") טרם השתלבו בו להליכה לקראת איז-
חוד מלוא גג משומ שעדין אין בטחון שאמרי

בנ"ז צוותת התנועה בדרך לשלהזות
אליבא דטבנקין, כל אחד מסוגות דוש-

עפהה — — הגנה עצמית, קיבוץ פתוח,
קוואזרציה שרכושה נחון לכל שבדות, אידי-
וג מCKER צוות מעלת את הפעול הפשט, אידי-
דיות אלו יש להן סיכוי לקבל רובם בין מפלגי
ארץ ישראל. האם ע"י פירוד נגיעה לכך? מרכז שמאלני שמחוץ לו בREL צבנקלון, האם
גוריון, דגניה ובכע, הקואופרטיבים, האם
הוא מקרוב את התרבות והארץ-ישראלית
הפעולית על אלה שיבואו? — — — האם
בפירוד יש תקופה להגונגה? אני צריך לה-
יות מטורף להשתתף בזה. אני אומר: לא א-
השתתפה ברע. בפילוג הטפלגה ארני מוי-
ן להשתתף. הכרחית מלחמה פרינציגווניה
על טפלגה אחת הפתוחה לזרמים ולדעתות
שי"י דיוון מהheid לבונן של שאלות תניג-
לאוזות?".

"טירוף דעתך" זה שטפלוג — כיצד תגיבו
אליו?

הגירושה הרשמית השגורה ואשר מופחת
בשקיים בעבר ובזמנים מסוימים מטופחת
עד היום והדרית נשמעות גם לאחר מותו של
טבנקין מטילה בפקנות את כל האשמה על
צד אחד. אך טרם נכתבה המחקה האובייקטיבית
הבלתי משוחד בירושא אחותה וטפלוג בחנוי
עת הטרולים הארץ-ישראלית בכל ובפילוג
וה של שנות ה-40 בפרט. אמונם קשת להגיה
שאף מחקר כזה ייגע לאובייקטיביות מוחה-
לטת אבל לפחות היא מבחן קצת את הפסקי
נות היפות השגורה בקשר זה.

שתי אסכולות מתנגדות
אם להמשיך בפרשנות זו, לא יהיה מוגnom
לומר שאילו פילוגה של מפא"י ב-1944 היה
אחד מהראשונים ב-1968 יסודם באזתו הבדל ל-
גביו פירוש מושג האחדות. הרצון להשליט
את האחדות בכח המרות השלטונית והה-
אחד מגורי הפלוגו הראשיים ב-1944 ואילו
הרצון לאחדות פוליטית על בסיס שיתוף
פובליה ורצון טוב היה אחד מגורי האחדות
הראשיים בשנות ה-60. שתי אסכולות הון,
נאבקות ומתחזות בינהן, עתים נבורות ה-

22229

אחור מלחתת ששת הימים — דברי טבגנון במצגת הקיבוץ ברמת-הכובש ביולי 1967 — «לשם מיטוש האפשרויות העצומות, שר' נחשטו לפניינו עם מהירות וארץ לשלמותה הטעייה בגבולותיה שלפני החלוקה».

[אקס]

השלמות בטישוח ערכות משותפות בלבד ובעיקר במשעים חולזים משותפים. גם ה' אחד המשולש של בסיסו כמה מפלגות העבדה המאוחרת ושאת הקטנה עוד ובי' זו, היה נחוץ והכרחי בנסיבות החדשת של-

* אפרים צור

משבר הדולר וערעור מערכות המטבע הבינלאומי

לאומם במשמעותו התקובל של מושג זה: כלומר, ייחודה כוח-קניה מוכחת ומתקבל על חכל לא יוציא מן הכלל, מגוחלת ע"י גוף מרכזי בעל סמכות חוקית, הדואג להספקת הסכוב בנסיבות הנחות הנגורות ממרכזי הפעילות הכלכלית הנורמלית, תוך תימני שותן המזומנים הבלוי רצויים של אבטלה מוח ושל אינפלציה מוחה.

בכל אחת מן הארץות אשר הפלכו למדיניות לאומיות סובייניות התפתחה במאות ה- שנות האחרונות מודרניות מערכות מטבע אחידת וכצע לתקופת גבולה הלאומי. המטבע הלארי מיר משמש אחד מסימני ההיכר של הסובייניות הממלכתית של המדינה הלאומית ה- מדינית, הרוחה עצמה אחריות במדידה זו או אחרת למליה התקין של החיים הכלכליים. המטבע הבינלאומי, לשוטה זאת, אינו גוף קיים הנישא ע"י סמכות כלכלית עולמית והוא אל הסדרה הכל של ההסדרים והיחסים בין המדינות השוברניות בתמומי המגעים הכלכליים שביניהן.

האטחות המ██בב הלארי וביעות המטור הבינלאומי בעשנות ה-1960

חווי ומאמרך ורק גראמים זהב או כסף וגדי' סכום כיחידת המ██בב הרשמית, בעסקאות

פראטיות שנות ה-60 צפה ועלתה ההונאה בקרב הנורות והשנים הקשורים לביצוע המ██בב המטור הבינלאומי שפערכות ה- דרים והכללים לפיהם נהגים המטבעות ה- שוניים בעולם זה לגבי וזה ביחס להשתנות כזו שאינה יכולת יותר למלא את התפקיד דם סמלאה בעבר, והמשך קיומה ללא שום נויסץ פשי לעיר את יוזם המטור הביני' לאומי ואית הצמיחה הכלכלית המבוימת שוכן לה רוב מדינות הפלום ב-20 השנה האחרונות. המ██בבים שקדדו בשנות ה-60 מטבחות בעלי משקל בינלאומיים (השטרלינג למשל), גלי הספרות של הברית המערבית אחד ל- מטבע אחר, (בנון והיסטרים על המארק וה- חישוף הפסי בערך), העליות הפאויזות במחורי הוהב, (בשוקי הוהב של לונדון ושל ציריך), מתחויר היפויות והתייסרים על הרדעת ניכסון על נווחק ומני של הקשר בין הולאר והוהב — הכלים ביחס המטבע הבינלאומי הם לקרי' קיימים בתחום המ██בב הבינלאומי הם לקרי' ים. על רקע זה שלות על הטרק ובשעת לר' פורמות מתונות ושורות רדייאליים יותר במערכות המטבע הבינלאומי.

ראשית, אין לשכח שהיבור על מערכת המטבע הבינלאומי מטהיר את העבודה וב- סיטית שלא קיים עדין בעולם מטבע בין